

VOT PARTICULAR QUE PRESENTA EL CONSELLER DANIEL SIRERA A L'ACORD 49/2019, DE 14 DE MAIG, DEL PLE DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA, SOBRE L'ANÀLISI DEL REPORTATGE "EDUCAR SOTA SOSPITA", EMÈS AL PROGRAMA 30 MINUTS DE TV3 EL 25 DE NOVEMBRE DE 2018

El Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha aprovat, amb tres vots a favor, dues abstencions i el meu vot en contra, l'Acord 49/2019, de 14 de maig, sobre l'anàlisi del reportatge "Educar sota sospita", emès pel programa *30 minuts* de TV3 el 25 de novembre de 2018. L'acord aprovat considera que aquest programa va complir el que estableix la Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya, així com les previsions que recull el *Llibre d'estil* de la CCMA relatives a imparcialitat, neutralitat i pluralisme (epígraf 1.1.3.1.5), objectivitat, imparcialitat i equilibri informatius (epígraf 2.1.1.4.1) i rigor informatiu (epígraf 2.1.1.4.2).

No puc estar més en disconformitat amb aquest acord perquè, efectivament, tal com denuncia la Asambleu por una Escuela Bilingüe de Cataluña en la queixa formulada davant el CAC, aquest reportatge dona suport i reforça argumentalment la tesi política dels qui sostenen que la comunitat educativa de Catalunya va actuar correctament en relació amb el referèndum il·legal de l'1 d'octubre de 2017.

Així, el reportatge **tracta de justificar, des del meu punt de vista, l'actitud de molts docents davant una estratègia política que tracta de criminalitzar la seva actitud de suport al referèndum independentista. Resulta sorprenent que en el reportatge titulat "Educar sota sospita" s'hi obvien, per exemple, fets tan significatius** com el lliurament simbòlic per part d'un nodrit grup de directores de les claus dels centres a Puigdemont el 29 de setembre, al Pati dels Tarongers, al crit d'"Obrim!"; la carta enviada per més de 600 a la Comissió Europea, el 9 d'octubre, en la qual (signant amb els seus càrrecs) li reclamen "que mostri públicament la seva solidaritat i afecte als 893 ferits [...] dels tristos fets ocorreguts el dia 1 d'octubre al nostre país", així com les mobilitzacions de menors als patis, els missatges en xarxes des de comptes oficials dels centres o el discurs, en la seva condició de tal, del president del sindicat majoritari de professors USTEC-STEs (a la plaça de la Catedral de Barcelona, el 9 de novembre de 2017), amb un cartell enorme de fons on hi deia "Llibertat presos polítics". Per no esmentar les cèlebres declaracions de la llavors consellera Ponsatí, en les quals afirmava literalment que "a Ensenyament no necessitem construir estructures d'Estat, les tenim llestes".

A aquest conseller li sorprèn que tots aquests fets no fossin objecte d'un reportatge que pretenia explicar la situació dels centres educatius i dels docents davant els fets esdevinguts l'1 d'octubre. Però no només sorprèn a aquest conseller el que no s'explica, cosa que suposa una clara falta de rigor informatiu, sinó que en el contingut del reportatge s'hi observa una clara i flagrant **desproporció entre les veus que sostenen que no va succeir gens anòmal als centres educatius de Catalunya (28 veus) i les que parlen d'adoctrinament (2 veus).**

El fet que el reportatge reculli testimonis com el d'exalumnes de l'Institut Palau (que no han viscut els fets que s'hi relaten), el dels pares del diputat Joan Mena o el d'un mestre de Castella-la Manxa sancionat per repartir informació sobre una vaga en classe, i deixi de costat entitats d'experiència reconeguda en el tema tractat, com ara l'Assemblea por una Escuela Bilingüe en Cataluña o l'Agrupació d'Ensenyament de Societat Civil Catalana, que han elaborat conjuntament un document informe de 350 pàgines titulat *Instrumentalización nacionalista del sistema educativo en Cataluña: el caso del 1 de octubre*, posa de manifest que s'ha incomplert el punt 2.1.1.4.2 (Rigor informatiu) del *Llibre d'estil* de la CCMA que obliga els seus mitjans a recórrer a "l'assessorament d'experts quan tractem informacions [...] molt especialitzades. [...]".

D'altra banda, sorprèn que l'acord del CAC no digui res sobre la manca de veracitat que suposa que el reportatge presenti el sistema lingüístic de Catalunya com un sistema d'"immersió lingüística" quan el sistema legal a Catalunya, segons han sentenciat els tribunals més d'una vegada, és el de conjunció lingüística.

Però el que és intolerable, i el CAC no ho hauria d'haver passat per alt, és la comparació que es duu a terme en el reportatge entre les denúncies que s'han produït a Catalunya i les realitzades per forces polítiques d'extrema dreta a Alemanya i Brasil, la qual cosa suposa, des del punt de vista d'aquest conseller, que el reportatge equipara, sense cap base, els qui defensen a Catalunya una escola bilingüe i la Constitució, amb moviments radicals i no democràtics d'extrema dreta.

Per tot això, considero que aquest reportatge ha vulnerat els principis **d'imparcialitat, neutralitat, respecte al pluralisme, veracitat i rigor que recull l'apartat 3 de l'article 26 de la Llei 22/2005, de la comunicació audiovisual de Catalunya, que estableix que "Són missions específiques del servei públic de comunicació audiovisual de competència de la Generalitat: [...] b) La transmissió d'una informació veraç, objectiva i equilibrada, respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural, i també amb l'equilibri territorial";** així com el punt 1.1.3.1.5 del *Llibre d'estil de la CCMA*, que assenyalava que "Actuem amb imparcialitat, neutralitat i respecte pel pluralisme. En un conflicte, mantenim l'equilibri raonable a l'hora de donar presència a les parts, sense reduir la informació a la simple

cessió acrítica d'espai a aquestes parts. No prenem partit, contextualitzem les notícies i oferim elements de judici a la ciutadania”.

[...]

Barcelona, 15 de maig de 2019